

hvad jeg har tilladt mig at foreslaae. Hvad Vidnerne angaaer, saa udtaler den belgiske Justitsminister, at det vel kan være tilladt at overtage et Hverv som Secundant eller Vidne ved en Duel, men kun forsaavidt Vidnerne virke for at forsone Modstanderne; de maae derfor endog saa gaae saavidt, at de maae møde med de Duellerende paa Pladsen og der forsøge sidste Gang, om de kunne bringe Forsoning tilveie; derefter siger den belgiske Justitsminister videre — den ærede Formand tillader maaffee, at jeg oplæser nogle saa Pinier i Overføttelse —: „Men hvis Modstanderne holde paa at ville slaacs, hvis ethvert Haab om en Udjerning er forsvundet, og Secundanterne da istedetfor at trække sig tilbage indvilge i at blive tilstede ved Duellen, saa siger jeg, at det er med Grund, at Straf paalægges dem; thi indtil da kunne de have Grund til at sige, at der endnu kan være Mulighed for at forsone Parterne, men naar Secundanterne samthkke i at gaae videre, samthkke de i at gjøre det, som udgjør en Duel, de deeltage i Lovovertrædelsen (le delit), og saa bør de ogsaa have Deel i Straffen i Forhold til deres Deeltagelse.“ Heraf synes jeg, at det er aabenbart, at i Belgien stiller man sig ganske anderledes til Dueller end vi, idet de sige, at den, der er Secundant eller Vidne ved en Duel, naar det kommer til Duel, er strafbar; hos os vil man efter Forslaget kun gjøre det strafbart i det Tilfælde, at der kommer uhykelige Følger deraf. Dette har jeg kun villet give som Oplysning, idet jeg som sagt ikke drister mig til i væsentlig Grad selv at optræde som Opponent mod de Herrers Endringsforslag, men vil overlade ganske til de ærede Medlemmer, hvorledes de ville dømme om denne Sag. Naar den ærede sidste Taler har meent, at, ved at der i Forslaget fra forrige Behandling staaer „Secundanter eller Vidner“, skulde det ene Begreb ophave det andet, og at, hvis det ikke gjorde det, vilde „Vidne ved Duel“ kunne omfatte Enhver, der overhovedet er tilstede ved Duellen, maa jeg oplyse, at, saavidt mig bekjendt, bethyder „Secundant og Vidne ved Duel“ ikke nødvendig ganske det Samme — om end Secundant paa Dansk i daglig Tale bruges saagodtsom altid, omvendt paa Fransk næsten

altid „temoin“ —, men „Secundant“, som Begreb i Duellinstitutionen, bethyder vistnok noget Mere end blot Vidne ved Duellen; det bethyder vistnok tillige den, der bringer Udbringningen og deeltager i Arrangementet ved Kampen osv. Hvis nu et Par Mænd have været tilstede ved Duellen efter Aftale for at kunne vidne, at Alt er gaaet rigtigt til, uden at de dog have taget saa stor Deel i Sagen, som der hører til for at være Secundant i Ordets indskrænkede Betydning, saa har jeg villet sikkre mig, at ogsaa de bleve straffede. Det er maaffee overflødigt, men kan ikke være feilagtigt. „Vidne ved“ maa efter min Mening ikke forveksles med at være „Vidne til“ Noget; om den, som af sig selv tilfældig og uden Hensigt kommer til at see paa Noget, siger man, at han er Vidne til en Sag, men ikke, at han er Vidne ved en Sag. „Vidne ved“ er at være tilstede efter Aftale — jeg havde nær sagt — efter Bestilling. — Efterat have givet disse Oplysninger, overlader jeg ganske til det ærede Thing selv at dømme imellem, om det vil vedtage de Endringsforslag, der nu ere stillede som lempende, men ikke ophævende mine ved anden Behandling vedtagne.

Winther: Det Forslag, som jeg tillige med flere har stillet til § 216, forelaa i samme Stikkelse ved 2den Behandling og jeg behøver derfor ikke videre at utvile, hvorfor det er stillet, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at vi ikke atter vilde være fremkomne dermed, hvis der ikke havde været en saa ubetydelig Forskjel med Hensyn til Stemmetallet, som Tilfældet var. 44 stemte nemlig dengang imod Forslaget og 41 for det, medens 15 vare fra-værende, og vi have tænkt os, at der i et saadant Tilfælde kunde være Anledning til at stille Sagen frem paany. Jeg skal dog her i al Korthed nævne Hensigten dermed. Det er nemlig den, at man finder, at den nugjældende Presjelovs Bestemmelser ikke ligeoverfor Nig-mænd eller store politiske Partiblade give nogen Garanti mod en planmæssig Forsølgelse gjennem grove Injurier, thi det er aabenbart, at naar en saadan Fornærmelse kan affones med en Mulct, vil den rige Mand, naar han blot vil gjøre det fornødne Offer for at have